

ФРАНКІВЕЦЬ

ЧАСОПИС ДРОБОВИЦЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені ІВАНА ФРАНКА

№ 12
(245)
грудень
2016

Вітаємо з Новим роком та Різдвам Христовим

УЧИТЕЛЕМ ШКОЛА СТОІТЬ
Іван Франко

ШАНОВНА АКАДЕМІЧНА СПІЛЬНОТО!

Сердечно вітаю Вас із найсвітлішими й найулюбленішими зимовими святами – Новим роком і Різдвам Христовим, які у нашій уяві завжди асоціюються з благодатним світлом родинного вогнища, надіями та сподіваннями людей на краще майбуття.

Напередодні свят я щиро дякую колективу за трудові досягнення та наукові здобутки, розуміння і підтримку! Новий рік – це завжди новий етап у житті, нові задуми та починання. 2016 рік був надзвичайно насиченим та передбачав напружену роботу всього колективу. Нам є чим пишатися і чому радіти в ці передноворічні дні!

Тому бажаю всім віри в себе, в людей, у те, що, незважаючи на перешкоди, будь-яка справа, якщо вона робиться від щирого серця, буде успішною. Так увійдемо в Новий рік із чистими помислами, наповнимо його добрими справами, гідними вчинками, любов'ю до наших рідних і близьких.

Нехай Різдвяна зоря запалить у Ваших серцях вогонь віри та любові, надії й оптимізму, наснаги та невичерпної енергії, нових звершень і успіхів, взаєморозуміння та гарного настрою! Нехай ці зимові свята принесуть усім мир, злагоду і достаток, увійдуть до Вашої оселі добром та радістю, надихнуть на нові вагомні здобутки! Бажаю усім Вам та Вашим сім'ям міцного здоров'я, щастя, творчої наснаги та успіхів у роботі.

*Надія Володимирівна СКОТНА,
ректор, професор*

ШАНОВНІ ВИКЛАДАЧІ ТА ПРАЦІВНИКИ УНІВЕРСИТЕТУ! ДОРОГІ СТУДЕНТИ!

Щиро вітаю Вас із Різдвам Христовим та Новим 2017 роком! Нехай новонароджений Христос, за заступництвом Пресвятої Богородиці, наповнить у ці Різдвяні Свята та в Новому році Ваші серця своїми щедрими ласками, любов'ю і теплом. Нехай Ваші домівки повняться добром, радістю та Божим благословінням. Хай різдвяна коляда лунає на весь світ і звеселяє Вас.

Зі співом ангелів про мир на землі та славу на висотах завітаймо сьогодні до тих, хто сумує через втрату рідних та близьких, хто страждає від отриманих ран і тих, хто потребує нашої підтримки. Як у цю різдвяну ніч радість перемагає смуток, а небесне світло – темряву, так нехай у своєму Різдві наш Спаситель сповнить нас силою звитяги добра над злом, правди над неправдою, і небесний мир хай здолає війну.

Усім щиро зичу веселих свят Різдва Христового, смачної куті та дзвінкої коляди! Христос народився! Славимо Його!

*о. Олег КЕКОШ,
капелан університету*

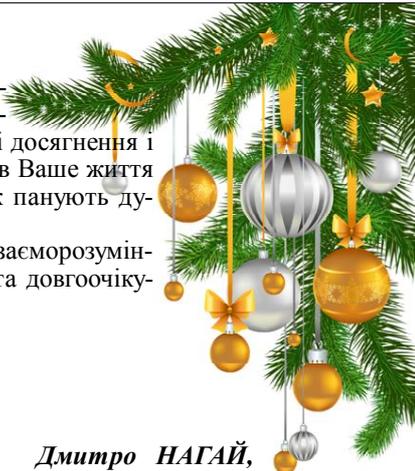
ДОРОГІ ДРУЗИ!

Вітаю усіх Вас із Новим роком та Різдвам! Нехай з останніми хвилинами Старого року Вас покинуть турботи та негаразди, а Новий 2017 рік буде щедрим на цікаві плани, нові досягнення і професійні перемоги. Нехай під кришталевий дзвін келихів Ваше життя перетвориться на чарівну казку. Хай увесь наступний рік панують душевний спокій, затишок та іскриста радість.

Щиро бажаю Вам гарного настрою, міцного здоров'я, взаєморозуміння, достатку, любові, щастя, душевної рівноваги, успіхів та довгоочікуваного миру!

*Хай Новий рік з добром до Вас прийде,
Здоров'я, сміх і радість принесе,
Різдво з колядою хай завітає,
Щастям безмежним Вас благословляє!*

*Дмитро НАГАЙ,
голова ради студентського самоврядування*

ШАНОВНА УНІВЕРСИТЕТСЬКА ГРОМАДО!

Прийміть щирі вітання з Новим Роком та Різдвом Христовим!

Бажаю у всьому знаходити користь і радість. Нехай вороги допоможуть відчутти смак життя, а друзі – подолати всі перешкоди. Хай неприємності примножують безцінний досвід, а натхнення зробить життя кращим. Бажаю оновлення та чистоти у всьому і завжди. Нехай майбутнє принесе розуміння сенсу буття та усвідомлення власного щастя! Бажаю Вам, щоб минуле приходило лише світлими спогадами, а теперішнє залишалося радісним і успішним!

Нехай новонароджений Господь обдарує усіх нас своєю дитячою любов'ю та щирістю. Нехай наші серця будуть сповнені Божим теплом, яке зігріватиме потребуючих радістю та миром, який проганятиме всякий страх та злобу! І коли Різдвяна ніч блисне зірками, нехай омріяне і найзаповітніше Ваше бажання здійсниться.

Олена Анатоліївна КУЦИК,
голова профкому працівників

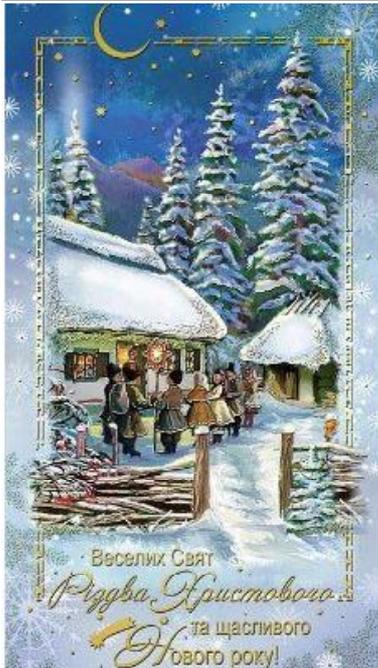
ШАНОВНІ ВИКЛАДАЧІ, СПІВРОБІТНИКИ ТА СТУДЕНТИ!

Новий рік та Різдво Христове – свята сімейні. Бажаю кожній родині накрити святковий стіл, за яким і привітати один одного. А ще – радості, віри і, звичайно, удачі та надії! Плекайте в собі життя! Нехай у кожній сім'ї настане порозуміння між різними поколіннями.

Бажаю також усім миру і спокою, добра, взаєморозуміння, достатку, любові, щастя, душевної рівноваги, успіхів у всіх починаннях, міцного здоров'я та всіх благ! Нехай справдяться усі очікування і збудуться найзаповітніші мрії!

*Хай в році новім, при святому Різді,
всі мрії сповняться – давні й нові.
Як тим Пастирям, хай Вам ангел щоднині
приносить додому приємні новини!
Царі, що їмуть Ісуса вітати,
хай вступають з дарами й до Вашої хати!*

Ігор Олексійович ГІВЧАК,
голова профкому студентів

♦ ВІТАЄМО ІЗ ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Найщиріші слова вітань із Днем народження шлемо:

Олександрові СВІНЦОВУ,
завідувачу кафедри менеджменту та
адміністрування, докторові
економічних наук, професору;

Володимирові КОБРІЮ,
керівникові педагогічної практики,
викладачу.

Ваш високий професіоналізм, багаторічна послідовна та наполеглива праця – це вагомий внесок у розвиток сучасної освітньої діяльності. Ми пишаємося тим, що нам випала можливість працювати з Вами і досягати разом професійних вершин.

Нехай доля шле Вам добро і щастя, міцне здоров'я та достаток, а віра, надія і любов будуть вірними супутниками на Вашому життєвому шляху.

*Бажаємо Вам щастя і достатку,
Ясного неба, сонця і тепла,
В житті щодень лиш злагоди й порядку,
Щоб доля Ваша світлою була.
В роботі – успіху й терпіння,
У справах – вічного горіння,
В сім'ї – любові і добра
На многії та блазії літа!*

**РЕКТОРАТ,
ПРОФКОМ**

♦ Творчість наших читачів

РІЗДВО

*Ми з року в рік чекаємо Різдва,
На той момент, коли все завмирає,
Коли яскрава, сяюча Зоря
Гарну новину людям сповіщає.*

*Коли вкриває землю білий сніг,
А за вікном танцюють хуртовини,
Коли легкий дитячий щирий сміх
Зігріє серце кожної людини.*

*Коли ялинка вогником блистить,
А надворі виспівують колядки,
Коли весь світ затихне хоч на мить
І з щирим серцем вклониться Дитятку.*

*Коли чарує запахом кутя,
І за столом збереться вся родина,
Коли співає пісню Ангеля
Про ту Святу народжену Дитину.*

*Нехай Різдво приходить в кожен дім,
Приносить сміх, щоб кожен звеселився!
Нехай Своєю Любов дарує всім
Малі Дитя, Христос, що народився!*

Руслана ДУДИЧ,
студентка III курсу філологічного
факультету

“ОЙ, ХТО, ХТО МИКОЛАЯ ЛЮБИТЬ”

Цьогоріч Святий Миколай розпочав свою ходу в університеті ще 15 грудня, даруючи солодкі подарунки технічним працівникам. В актовій залі головного корпусу з прийдешнім святом вітали ректор професор Надія Скотна, проректор з науково-педагогічної роботи та стратегії соціально-економічного розвитку професор Микола Лук'яненко та голова проф-

кому працівників доцент Олена Куцик. Віночок різдвяних колядок для гостей свята прозвучав у виконанні народної хорової капели “Gaudeamus” під керівництвом професора Степана Дацюка.

18 грудня профком працівників університету організував та провів святковий ранок “Ой, хто, хто Миколая любить”. Ректор професор Надія Скотна разом із

онучкою Варварою привітали гостей зі святом Миколая та прийдешнім Різдвом Христовим.

Особливу атмосферу заходу створили народний культурно-просвітницький колектив-студія “Ровесник” та запрошені гості з дитячого розважального центру “Кузя”, які підготували для присутніх насичену розважальну інтермедію з іграми та веселощами. Дітлахи захоплено спостерігали за яскроким янголом та вертким антипком, що роздавав малечі різочки і застерігав бути чемними. Зал переповнював сміх та моменти інтриги.

Однак кожен із нетерпінням очікував на головного гостя вечора – Святого Миколая. Щоб пришвидшити його прихід, діти заспівали колядку. Чудотворець не забарився і з гарним настроєм та величезним мішком подарунків вийшов до малят. Самі ж діти також дуже відповідально підготувалися до зустрічі зі Святим Миколаєм, вони читали вірші та співали. В цей момент дитячі серця сповнилися любов'ю і лунав веселий сміх, адже сюрпризи отримав кожен. Тож додому усі поверталися з яскравими враженнями та бурхливими емоціями.

НАУКОВО-МИСТЕЦЬКА ПРЕЗЕНТАЦІЯ В МУЗЕІ “ДРОГОБИЧЧИНА”

15 грудня в Галереї сакрального мистецтва музею “Дрогобиччина” відбулася науково-мистецька презентація “Ой, хто, хто Миколая любить”: давні рукописи XVI – XIX ст. про Святого Миколая”, організаторами якої виступили науковці університету та музею. Модератор заходу, декан історичного факультету професор Леонід Тимошенко, зосередив розмову не тільки на походженні Києвохристиянської традиції,

але й на науковому дискурсі, що існує довкола теми “Богогласника” 1790 – 1791 рр. Це унікальне видання антології давньої української богослужбової пісні стало темою презентації, адже силами професора Юрія Медведика в Німеччині було опубліковано його повний текст. Серед десятків українських пісень, що ввійшли до нотної антології духовно-пісенної творчості XVII – XVIII ст. була й пісня-кант “Ой, хто, хто Миколая любить”, походження якої вперше в українській науці презентувалося на рівні давніх рукописів. Науковий співробітник музею “Дрогобиччина” доцент Богдан Лазорак віднайшов один із давніх текстів (XVIII ст.) в архіві львівського Миколаївського братства.

Запрошені гості, дослідники та інтелігенція міста обговорили важливість видання тексту “Богогласника” українською мовою, адже повернення пісенної традиції є запорукою збереження тягlostі обряду. Дискусія проходила в унікальній атмосфері, серед давніх ікон, мальованих у Києвохристиянській традиції, які сьогодні зберігає музей “Дрогобиччина”.

“ОСІНЬ, ОСІНЬ – АЛЕКСАНДРІЙСЬКА ЕПОХА РОКУ...”: уп’ятнадцяте відбувся Міжнародний літературно-мистецький проект “Друга Осінь”, присвячений роковинам загибелі Бруно Шульца

“Чи можете ви зрозуміти [...] розпач цієї приреченої краси, її дні і ночі? [...] Нічого дивного, що ця нетерплячість і безпорадність краси мусила врешті удзеркалитися в наше небо, спалахнути зазравою над нашим обрієм, виродитися в ці атмосферні трюки, в ці аранжування хмар, велетенські і фантастичні, що їх я назвав нашою другою, нашою псевдоосінню. Ця друга осінь нашої провінції – [...] великий мандрівний театр, що обманює поезію, здоровенна кольорова цибулина, що лупайка по лупайці вилуцується щоразу новою панорамою. Ніколи не дійдеш до жодної суті. [...] Осінь, осінь – александрійська епоха року...”

(Бруно Шульц, “Друга осінь”, переклад Юрія Андруховича).

Перед спільною молитвою в інтенції Бруно Шульца фрагмент із його оповідання “Друга осінь” читає професор Павел Прухняк (Краківська педагогічна академія)

Ось такими метафоричними словами з оповідання Бруно Шульца розпочався цьогоріч традиційний Міжнародний проект Полоністичного науково-інформаційного центру ім. Ігоря Менька “Друга Осінь”, який від 2001 року щорічно відбувається 19 – 20 листопада, у роковини загибелі Бруно Шульца. Перед спільною молитвою на місці, де 19 листопада 1942 року Шульц був застрелений німецьким офіцером, яка є головним посланням цього проекту, ці Шульцові слова прочитав в оригіналі проф. Павел Прухняк із Краківської педагогічної академії, а в українському перекладі Юрія Андруховича – Наталія Філевич, науковий працівник Львівської національної галереї мистецтв ім. Бориса Возницького, дослідниця мистецької спадщини Бруно Шульца.

Потім спільно молилися українці, поляки та євреї. Як зазвичай, молитву розпочав Йосиф Карпін, голова Дрогобицької юдейської общини, відтак представники академічної спільноти Дрогобицького університету, дрогобичани та гості міста молилися разом із римо-католицьким, греко-католицькими та українським православним священиками. Помолівся також представник кримсько-татарської громади Дрогобича Амет Бекіров, що зворушило всіх присутніх. Капелан нашого університету, отець Олег Кекош, у своїй молитві згадав про тих, кого з нами вже немає, але чий добрий справи, світлий розум та шанування багатокультурної історії нашого міста спричинилися до повернення всесвітньо відомого письменника й художника Бруно Шульца до його рідного міста й до всієї України: Владислав Панас (1947 – 2005), Ігор Меньок (1973 – 2005), Єжи Фішовський (1924 – 2006), Валерій Скотний (1948 – 2011), Зенон Філіпов (1945 – 2012), Малгожата Кітовська-Лисяк (1953 – 2012), Альфред Шраєр (1923 – 2015).

Міська бібліотека ім. В’ячеслава Чорновола вже вкотре гостинно відчиняє двері для проекту “Друга Осінь”, як і для інших літературних та наукових проектів Полоністичного центру. Цього разу тут відбувся Міжнародний літературно-науковий семінар “Листопадові зустрічі у бібліо-

теці”, програма якого була вельми насичена й різноманітна.

Відомий львівський літературознавець, есеїст, перекладач Юрко Прохасько презентував свої переклади поезії забутої нині львівської довоєнної письменниці й поетки Дебори Фогель, з якою приязнився Бруно Шульц – вірогідно, саме з листів, які він писав до неї, виросла згодом відома в усьому світі дилогія його оповідань “Цинамонові крамниці” та “Санаторій під Клепсидрою”. Книга Дебори Фогель “Фігури днів. Манекени” у перекладі Юрка Прохаська минулого року вийшла у київському видавництві “Дух і Літера”. Презентацію майстерно модерував львівський журналіст, історик, перекладач Андрій Павлишин – давній приятель і учасник Міжнародного Фестивалю Бруно Шульца у Дрогобичі. Наприкінці цієї зустрічі свої ще неопубліковані переклади малих прозових форм Дебори Фогель у дуєті прочитали Юрко Прохасько та Віра Романишин – працівник Полоністичного центру, полоністка, дослідниця творчості Бруно Шульца та Дебори Фогель.

Наталія Філевич із Львівської галереї мистецтв запропонувала надзвичайно цікаву лекцію, доповнену презентацією, на тему “Мої відкриття львівських слідів біографії та творчості Бруно Шульца”, яка була водночас і підсумком дослідницьких пошуків пані Наталії, і певною інтригою, бо ж виявляється – далеко не повним є зафіксований нині мистецький доробок Бруно Шульца.

Професор Павел Прухняк із Краківської академії мистецтв – учень відомого шульцознавця Владислава Панаса з Люблінського Католицького Університету, якому дрогобицька ініціатива повернення пам’яті про Бруно Шульца буде завжди завдячувати за його неоціненні наукові консультації та приятельську прихильність, – надхненно розповів про інтуїції та відкриття свого вчителя у лекції “Від Книги Блиску до Вілли Б’янки. Шульцівська трилогія Владислава Панаса”. Нагадаю, що саме Владислав Панас ідентифікував будинок нинішнього Палацу мистецтв як віллу, в якій мешкала Б’янка – таємнича

героїня оповідання Бруно Шульца “Весна”, а відтак написав про це у своїй книзі “Вілла Б’янки. Малий дрогобицький путівник для приятелів”, яка польською та українською мовами була опублікована вже після його смерті.

Поліна Юстова, багатолітня працівниця Інституту Польської Культури у Москві, а нині працівниця Інституту Адама Міцкевича (підрозділ Міністерства Культури та Національної Спадщини РП), підготувала змістовну й для багатьох слухачів несподівану презентацію про рецепцію Бруно Шульца у Росії, адже виявляється, що, попри вельми майстерний російський переклад його творів, здійснений Асаром Еппелем (1935 – 2012), та ще кілька спроб російських перекладів, загалом Шульц не є відомим автором у Росії, порівняно з його приятелем та колегою по літературних пошуках у міжвоєнній польській літературі Вітольдом Гомбровичем. Але, з іншого боку, Шульц – це елітарний автор у російському літературному дискурсі, позаяк його твори уперше публікувалися всередині 80-х минулого століття у “самвидагі”, а літературним гурманам добре відомо, що у ті часи “самвидаг” був знаком літератури найвищої якості.

На завершення “Листопадкових зустрічей у бібліотеці” Дрогобицький туристично-інформаційний центр презентував дві видані ним мапи: Дрогобицькі місця Івана Франка та місцями Бруно Шульца – двох митців, завдяки яким наше місто знає увесь світ і чий постаті символізують українсько-польський та багатокультурний діалог як історичний і сучасний фундамент Дрогобича. Про Франкову мапу розповів її упорядник Володимир Галик – талановитий історик нашого університету. Про Шульцову мапу розповіла її упорядниця Леся Хомич – молода дослідниця з історичного грона професора Леоніда Тимошенка. Науковий консультант першої Шульцової мапи, виданої у Дрогобичі під назвою “Місця Бруно Шульца у Дрогобичі”, – Віра Меньок. Варто нагадати, що кілька років тому детальна мапа “Дрогобицький Бруно Шульц” з розлогою іконографією, ґрунтовними описами місць та контекстними есеями шульцознавців була видана нашим люблінським партнером Єжи Яцеком Боярським, проте перша спроба реалізації подібної ініціативи саме у Дрогобичі – це справді знакова подія. Шульцова мапа прибула до учасників та гостей “Другої Осені” практично відразу з друкарні – неабияка заслуга у цьому належить Романові Тимофіїву, власникові “Локало на Панській”, який підтримує цей проект. На цю непересічну подію завітали міський голова Дрогобича Тарас Кучма та народний депутат України Богдан Матківський.

Перший день “Другої Осені” завершився у “Локалі на Панській”, де було презентовано відкритий мультимедійний проект Полоністичного центру “Читання Книги Шульца” та показано ряд дрогобицьких кіно-імпресій Іжегожа Юзефчука – почесного доктора Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка,

Під час презентації проекту "Читання Книги Шульца" у "Локалі на Панській"

Продовження. Початок на 4-ій ст.

художнього директора Міжнародного Фестивалю Бруно Шульца у Дрогобичі, голови Товариства "Фестиваль Бруно Шульца" у Любліні, спільно з яким Полоністичний центр організував цьогорічну "Другу Осінь".

Наступний день проекту запросив учасників до Кімнати-Музею Бруно Шульца, де очі могли долучитися до читання

Книги Шульца, відтак оглянути виставку інспірованих Шульцовим художнім світом пастелей Сергія Слєпухіна з Єкатеринбурга та ілюстрації до творів Шульца студентів з Бразильського університету. Продовженням наукової домінанти першого дня проекту були презентація дослідницько-мистецького проекту одного з лідерів студентського театру "Альтер" Ігоря Стахніва під назвою "Петлорівці в Любліні", нещодавно реалізованого ним у

ца "Віхола".

І на завершення: до зустрічі через рік на "Другій Осені – 2017".

*Віра МЕНЬОК,
доцент кафедри світової літератури
та славістики, керівник
Полоністичного науково-інформаційного
центру ім. Ігоря Менька,
директор Міжнародного Фестивалю
Бруно Шульца у Дрогобичі*

ТРЕНІНГ "СМИСЛОЖИТТЄВІ ЦІННОСТІ ОСОБИСТОСТІ"

Працівники психологічної служби університету провели психолого-акмеологічний тренінг на тему "Смисложиттєві цінності особистості" зі студентами-психологами соціально-гуманітарного факультету. Мета тренінгу: пізнання і дослідження майбутніми психологами своїх смисложиттєвих цінностей, актуалізація смисложиттєвих установок студентів.

В основу тренінгу покладено важливість сприяти більш глибокому усвідомленню студентами власних цінностей; допомогти їм розібратися у власних цінностях, зрозуміти, де головні, основні цінності, а де – менш значущі; надати більшої системності і цілісності уявленням студентів про свої цінності

Цей тренінг дав можливість усім учасникам ознайомитися з новими підходами до визначення власної, унікальної, неповторної смисложиттєвої сфери. Учасники змогли пізнати і зрозуміти ті цінності, які складають їхню неповторну індивідуальність, надають їм неоціненну допомогу в житті, а також смисложиттєві орієнтації нашого "Я".

Запропонований тренінг був побудований із використанням сучасних методів тренінгової роботи, цікавих інформаційних повідомлень, психотехнік, медитацій тощо.

На початку роботи учасники на аркуші ватману з намальованими деревами (без листя) прикріплювали маленькі листочки червоного і зеленого кольорів, де записували свої очікування і побажання. Як згодом виявилось, тренінг перевершив очікування деяких учасників і наприкінці

вони їх дописали як такі, яких не чекали.

Під час заняття учасники висловлювали свої думки про актуалізацію цінностей любов, дружба, щастя, ласка, життя загалом тощо. Особлива увага приділялася актуалізації цінності професійної діяльності, визначення стратегій реалізації професійних і життєвих цілей. Для цього було проведено техніку під назвою "Квітка реалізації", де студенти на пелюстки квітки записували сфери своєї професійної діяльності, в яких їхнє "Я" реально могло б реалізуватися.

Проведений тренінг "Смисложиттєві цінності особистості" дозволив підвищити мотивацію студентів до вивчення своєї смисложиттєвої сфери і розвитку власної особистості загалом.

Учасники заходу відзначили, що проведений психологами психологічної служби тренінг був надзвичайно цікавий та ефективний.

*Мар'яна ГРИНЦІВ,
Зоряна БОРИСЕНКО,
психологічна служба університету*

“ВІЗЕРУНКИ ПРИКАРПАТТЯ – 2016”.

СВЯТО БАЯННО-АКОРДЕОННОГО МИСТЕЦТВА У ФРАНКОВОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Відкриття конкурсу

2 – 4 грудня цього року у Дрогобицькому державному педагогічному університеті ім. Івана Франка відбувся ІХ Всеукраїнський відкритий конкурс баяністів-акордеоністів “Візерунки Прикарпаття”, присвячений 80-річчю від дня народження видатного композитора-сучасника, заслуженого діяча мистецтв України Віктора Власова.

Варто наголосити, 2016 рік у баянно-акордеонних імпрезах Дрогобиччини присвячений постаті митця. Відтак, у березні відбувся фестиваль “День українського баяна та акордеона у Дрогобичі”, а в травні – Міжнародний конкурс баяністів-акордеоністів “Perpetuum mobile” й Міжнародна науково-практична конференція “Творчість для народних інструментів композиторів України та зарубіжжя”, де звучали ім’я та твори Маєстро.

Віктор Власов – частий гість Дрогобича. Звертаючись до історії, звернемо увагу на період 2005 – 2016 років, знаковий на активну участь Віктора Петровича в культурно-мистецькому житті краю, яка запам’яталася проведенням низки майстер-класів, творчих концертів та зустрічей, презентацією наукових видань, головуванням та членством у журі конкурсів “Perpetuum mobile”, ім. А. Онуфрієнка, “Візерунки Прикарпаття”, виступами на науково-практичних конференціях.

У 2011 році “Візерунки Прикарпаття” були присвячені 75-річчю Віктора Власова. До цієї визначної дати видано та презентовано навчально-методичну літературу, пов’язану з творчістю композитора: “В. Власов. Педагогічний репертуар баяніста” (2011) та “В. Власов. Дитячий альбом (цикл п’єс для виборного баяна)”

(2012) під редакцією та упорядкуванням Андрія Душного та Валерія Шафети.

Цьогорічна панорама учасників об’єднала виконавців початкової, середньої та вищої ланки навчання у сольному та колективному музикуванні із Білорусії та Литви. Активізація уваги спрямована на оркестрову номінацію – оркестри народних інструментів у розмаїтті інструментарію та репертуарних тенденцій.

Мета конкурсу: популяризація національної школи народно-інструментального мистецтва, виявлення та підвищення рівня професійної підготовки творчої молоді, узагальнення методик викладання спеціальних дисциплін, розповсюдження передового педагогічного досвіду, подальший розвиток та пропаганда баянно-акордеонного виконавства України та зарубіжжя.

В рамках конкурсу відбулися: Х Міжнародна науково-практична конференція “Народно-інструментальне мистецтво на зламі ХХ – ХХІ століть” (за участі наукової спільноти України, Білорусії, Казахстану, Словачії) із присвятою ювілянту В. Власову; концерт учнів та випускників класу професора Віктора Власова (Володимира Сіміонеску, Романа Некрасова, Сергія Брикайла) й концерт-академія на честь маєстро за участі солістів та колективів навчальних закладів України, зокрема – народного ансамблю бандуристок інституту музичного мистецтва під керівництвом старшого викладача Стефанії Пінчак, Ігоря Дмитрука та Павла Гільченка (Львів), Петра Щура, Віталія Салія та інструментального квартету (Дрогобич), Анатолія Нікіфорука (Хмельницький), Сергія Брикайла та заслуженого артиста України

Володимира Мурзи (Одеса); творча зустріч із митцем.

Цьогорічне журі очолив сам Маєстро-ювіляр Віктор Петрович Власов – заслужений діяч мистецтв України, професор Одеської національної музичної академії ім. А. Нежданової, член Національної спілки композиторів та кінематографістів України, засновник української школи джазу на баяні, яскравий представник Львівської баянної школи.

До складу журі ввійшли знані митці, композитори, виконавці, педагоги, організатори мистецького життя України та зарубіжжя: учасник фестивалів та конгресів Всесвітньої конфедерації акордеоністів, заслужений діяч мистецтв України, член НСКУ, голова та президент багатьох міжнародних конкурсів, композитор Володимир Зубицький (Україна – Італія); заслужений артист України, професор Володимир Мурза та лауреат міжнародного конкурсу, старший викладач Сергій Брикайло з Одеської національної музичної академії ім. А. Нежданової; кандидат мистецтвознавства, заслужений діяч естрадного мистецтва України, композитор Ярослав Олексів та кандидат мистецтвознавства, доцент Сергій Карась із Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка; лауреат міжнародних конкурсів, композитор, викладач Хмельницького державного музичного училища ім. Вл. Заремби Анатолій Нікіфорок; заслужений працівник культури України, викладач-методист Віктор Чумак та заслужений артист естрадного мистецтва України, викладач-методист Сергій Максимов із Дрогобицького державного музичного коледжу ім. В. Барвінського.

Із вітальними адресами виступили: голова оргкомітету, доктор філософських наук професор ректор Надія Скотна; директор інституту музичного мистецтва професор Степан Дацюк; заслужений діяч мистецтв України, професор Віктор Власов; заслужений діяч мистецтв України, композитор Володимир Зубицький (Україна – Італія).

*Андрій ДУШНИЙ,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри народних музичних
інструментів та вокалу*

На фото: учасники концерту лауреатів, переможці, журі та оргкомітет конкурсу

МІЖНАРОДНІ КОНТАКТИ “НАРОДНИКІВ” ІНСТИТУТУ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

На фото: переможці, жури та організатори конкурсу

24 – 27 листопада у м. Шяуляї (Литва) пройшов XI Міжнародний конкурс-фестиваль акордеоністів “Веселий акордеон”. Серед представників Литви, Латвії, Естонії та Білорусії до складу журі увійшов кандидат педагогічних наук доцент кафедри народних музичних інструментів та вокалу Андрій Душний.

В рамках конкурсу доцент Андрій Душний прочитав лекцію “Акордеонне мистецтво України ХХІ століття” та провів методичний семінар, а у презентаційній концертній програмі української музичної культури взяли участь старші викладачі кафедри Валерій Шафета (акордеон) та Андрій Боженський (ударні, вокал) й концертмейстер кафедри культурології та українознавства Юрій Дякунчак (козобас), які входять до етно-гурту “Джерела Карпат” разом із нашими земляками Василям Гамаром (сопілка, най), Юрієм Регою

(цимбали) та Ростиславом Федінцем (скрипка).

Наша делегація налагодила контакт із

українською діаспорою у Шяуляї та Шяуляйським університетом.

Дорогою назад, наші митці завітали із двома концертами до Польщі.

Делегація університету із оргкомітетом конкурсу

ПОДБАЙМО ПРО БЕЗПЕКУ

Закінчується грудень – перший зимовий місяць, який цьогоріч видався не надто холодним. Та все ж за інформацією Департаменту охорони здоров'я Львівської ОДА дізнаємося, що з початку року на території області від переохолодження та обмороження госпіталізовано в лікувальні заклади 75 осіб, із яких 29 осіб померли.

За таких погодних умов температурний режим у навчальних корпусах та гуртожитках відповідав нормам. Тому не було потреби для обігріву приміщень використовувати додаткові електропобутові нагрівальні прилади, які становлять значну небезпеку, а їхня неправильна експлуатація може привести до виникнення надзвичайних ситуацій, у тому числі і пожеж. Згідно із статистикою, саме у зимовий період значно збільшується їхня кількість. З інформації ДСНС у Дрогобицькому районі дізнаємося, що з початку року на території області виникло 3 486 пожеж, на яких загинуло 70 осіб, із них – 7 дітей.

Попереду Новорічні та Різдвяні свята, які будуть супроводжуватися масовими

заходами біля ялинки. Саме тоді будемо використовувати різні піротехнічні засоби. Тому слід пам'ятати про безпеку, адже порушення Правил безпеки під час використання піротехнічних виробів нерідко призводить до трагічних наслідків.

Слід бути пильними і на дорогах. Адже зимою дорожні шляхи та тротуари вкриті снігом, тож вони стають слизькими і на таких дорогах гальмівний шлях автомобіля є значно довший. Тому пішоходам слід про це пам'ятати. На проїжджій частині, навіть на пішохідному переході, слід впевнитися, що водій зупиняє транспортний засіб, і тільки тоді її переходити. Як свідчить статистика, з початку року на території області зареєстровано 1 386 дорожньо-транспортних пригод (ДТП), внаслідок яких 146 осіб загинуло та 1 738 травмовано.

На сьогодні деякі річки та водойми вкриті не надто міцним льодом, щоб по ньому ходити. І в цей час слід бути обережними нам усім, а особливо студентам, які є мешканцями гірських районів, бо,

приїхавши з навчання, вони, щоб скоротити шлях, ідучи додому, переходять різні водні перешкоди замерзлим льодом. А коли той ще не надто міцний – до біди один крок, бо з початку року від нещасних випадків на водоймах загинуло 43 особи, із них – 2 дитини.

Значну небезпеку становлять побутові газові прилади, неправильна експлуатація яких може привести до трагічних наслідків, вибухів газоповітряної суміші та отруєння чадним газом. На території області з початку року внаслідок отруєння чадним газом загинуло 10 осіб. Про це слід пам'ятати всім, а особливо студентам – мешканцям гуртожитків № 1, 3, які використовують побутові газові плити для приготування їжі.

Тож давайте всі разом, працівники та студенти, будемо дотримуватися елементарних правил безпеки.

Нехай ніщо не затьмарить святкового настрою!

**ВІДДІЛ ОХОРОНИ ПРАЦІ І
ТЕХНІКИ БЕЗПЕКИ**

ХАЙ БУДЕ ВІЧНО. СПОМИНОМ ПРЕСВІТЛИМ...

Кожна людина – це немовби метеор на небесній вічності. У кожній життя, мов океан, через який треба переплисти. В одного той океан, немов Всесвіт, – багатий, безкрай. В іншого життя, як метеор, – блиснуло й згасло, але тепло його серця, щирість його душі зігриває, немов ота птиця фенікс.

Таким було життя нашого дорогого, всіма шанованого ректора Валерія Григоровича Скотного. На високій ноті краси і захоплення світом зупинилося його любляче, повне прагнень і надій серце.

4 листопада в актовій залі головного корпусу університету відбувся вечір пам'яті ректора, приурочений п'ятій річниці його відходу у Божі засвіти.

Хор “Боян Дрогобицький” співає “Отче наш”. Урочисто звучить пісня, на обличчях у присутніх з'являються сльози. Слово бере студентський капелан о. Олег Кекош, який, до речі, став першим студентським капеланом в Україні ще 15 років тому, з ініціативи світлої пам'яті нашого ректора. Отець Олег відзначив, що ректор був доброю людиною, такою, що об'єднує. “Ми вважаємо його мертвим, але насправді він пішов вперед”. Світлої пам'яті ректор завжди прагнув жити насичено, тобто корисно. Він завжди жив за принципом: “Творити, значить жити двічі”. А жити двічі – це служити людям, віддавати себе до останку, до самопожертви.

О. Кекош відзначив, що всюди відчувалась дбайлива рука Валерія Григоровича, до всього він прагнув докласти тепло свого серця. Це – розширення університетських структур, відкриття нових факультетів, створення нових кафедр – усе це плоди діяльності нашого незабутнього ректора. “Ми Вас пам'ятаємо, ми Вас любимо, хоча Ви пішли далеко вперед”, – завершив свій виступ о. Олег Кекош.

На тій же ноті смутку й печалі прозвучав виступ о. Михайла Бачинського, священника церкви Святого Андрія Первозваного, який відзначив, що не лише він, але й інші не можуть змиритися із думкою, що Валерія Григоровича уже немає серед нас.

Ведуча Марія Стецик читає уривок з вірша Ліни Костенко:

*Мовчить печаль. В задумі скрипалі,
Лиш пам'ять озивається словами.*

*В цю світлу мить під небом на землі
Побудеш разом наодинці з Вами.*

Далі звучить твір Мирослава Скорика “Мелодія”, яку виконали студенти інституту музичного мистецтва Іван Собіль та Максим Угриновський.

Зі спогадом про ректора виступив почесний проректор нашої alma mater професор Юрій Кишакевич, котрий відзначив, що життя світлої пам'яті Валерія Григоровича постійно було немовби політ, що він собі ставив високу планку, яку за ним додали також і другі. Юрій Львович згадав, що ректор постійно прагнув робити нововведення, експериментувати. Ось, наприклад, 1992 року було проведено набір студентів без вступних екзаменів. Подано 5000 заяв тих, хто бажав учитися. Про це писали у газеті “Известия”. До сесії дійшло 840 осіб і це були по-справжньому закохані у свою професію. А ось іще нововведення: у педагогічному вузі було відкрито спеціальність “Менеджмент і маркетинг”. І це далеко не повний перелік прекрасних справ Валерія Григоровича. Це і відкриття у 1989 році педагогічного ліцею, нових факультетів, аспірантури (1991 р.), а у 2008 році створено спеціалізовану вечну раду із захисту дисертацій з педагогіки.

Далі ведуча Марія Стецик оголошує наступну пісню: слова і музика Василя Квасневського “Молитва”, яку виконали доценти Світлана і Галина Дицьо, концертмейстер – Наталія Сторонська.

І знову ведуча читає напам'ять:

*Починають зорі пригасати,
В пам'яті сутуляться хрести.*

*Альбіоні, Верді, Сарасате,
Поможіть цей сум перебрести.*

Ведучий Володимир Думич оголошує: “Імпровізація на тему Томазо Альбіоні”, яку виконав студент інституту музичного мистецтва Євген Сов'як.

Ведучий надає слово друзям покійного ректора – побратиму Леонідові Охріменку та однокурснику Валерія Григоровича і Надії Володимирівни Василеві Чорноморцю. Зокрема останній відзначив, що Валерій Григорович ще на I курсі став ста-

ростою групи, був активним учасником різноманітних студентських гуртків, критично оцінював владний політичний бомонд.

Лілія Кобільник виконала романс Василя Сліпчука “Я ще прийду”, де є такі проникливі слова: “... мене не треба ждати. Прийду з дощем, але без грому”. А далі – вірш Ліни Костенко “Присутність”:

*Усі вже звикли – генії немає,
Вивозять з бруду цей потворний час...*

Далі слова ведучої:

Мені снилась дорога. Дорога – і все.

Ні куди, ані звідки – не знаю.

Просто снилась дорога. Ні шлях, ні шосе.

А дорога й дорога. Іду й проминаю.

Ведучий зазначив, що Валерій Григорович постійно приїздив до своїх рідних у Ситковець, де набирався наснаги й душевних сил, бо це його маленька Батьківщина.

Ведуча оголошує пісню: Роман Сов'як “Коли в ясну, спокійну тиху ніч”, яку віртуозно виконали сестри Дицьо. Слухаєш і мимоволі спадає на думку: живуть традиції славної Соломі Крушельницької й Яніни Королевич-Вайдової, які були окрасою галицької сцени ще на початку ХХ ст.

Найнезабутніше з облич,

Таке єдине, Боже, Боже!

Не плач, не муч його, не клич.

Він не обізветься, не може.

Під музику Джо Дассена звучить голос нашого незабутнього ректора, який над усе любив життя.

Виступила на вечорі пам'яті ректор професор Надія Скотна, яка подякувала усім за пам'ять про Валерія Григоровича і кожен узяв із кошика яблука з його рідного саду.

Ну ось ніби все. Ідуть роки, але пам'ять про нашого ректора буде жити завжди, бо є його alma mater, його колектив, зрештою, є його друзі, однодумці, колеги. Людина живе доти, доки її пам'ятають. А таких як Валерій Григорович є небагато. Тож шануймо пам'ять і рівняймося на них.

Михайло ЗУБРИЦЬКИЙ,
провідний спеціаліст лабораторії
франкознавства та славістики

♦ Творчість наших читачів

РОЗДУМИ ПІД НОВИЙ РІК

Есе

Час дуже швидкоплинний. І що б не думали, чого б не прагнули люди, а він собі тече усе вперед, у далечинь. Колись Геракліт казав: “Усе тече, усе змінюється”. А чи змінюємося ми? “Звісно, – скаже кожен, – скільки ж бо навколо змін, не встигаєм і оком змигнути”.

Змінюється все, але, на жаль, люди не стають добршими. Навіть, коли суха статистика повідомляє: “Стільки-то загинуло на Сході”. Ми звикаємо уже як до звичайних фактів і просто, а дехто, можливо, бай-дуже-приречено, чекаємо розв'язки.

А просвітку все ж не видно. Свого часу Іван Франко, аналізуючи природу історичного розвитку народу, покладався на перманентність цивілізаційного поступу, а будь-які ідеологічні “завихрення” вважав лише “епізодами”, а сам поступ – нормою. Головною засадою-рушієм поступу, на думку письменника, є патріотизм,

жертвна праця на благо нації. Неначе той Мойсей із однойменної поеми, автор готовий картати “кочовисько ледаче”, яке “під подертими шатрами спить”, але яке він, незважаючи на це, любить – і то невимовно. Поет каже:

О, Ізраїлю! Якби ти знав,

Чого в серці тім повно!

Якби знав, як люблю я тебе!

Як люблю невимовно!

А ми все втрачаємо і втрачаємо. “А братія мовчить собі, витріщивши очі”, – як писав колись Тарас Шевченко.

Так, до всього звикаємо, і до статистики також. Нещодавно їдучи на роботу, прочитав напис на білборді: “Схаменіться! У нас війна, а не АТО!” Ось так розпачливо прагне достукатися до людських сердець невідомий автор.

А втрати стали вже повсякденні. Хтось у житті втрачає маму, тата, брата... А життя триває. Ось завершується черговий

рік – рік, коли уже 100 літ як нема посеред нас, нині сухих, Івана Франка. Свого часу він наголошував: “Нині наш народ домагається від нас служби на різних полях”. Так, повсякденною, жертвовною працею ми повинні зберегти те, що маємо.

За вікном летять сніжинки... Скоро Різдво, коляда. І тому знову згадується Франкова сентенція із вірша “Коляда”, написаного 24.12.1875 року ще молодим студентом Львівського університету, де поет бажає народові щастя, надії і волі на його життєвій стежці:

Дай тобі, Боже, в горю потіху,

Дай тобі, Боже, в нужді надію,

Дай тобі, Боже, сильную волю!

Збав тебе, Боже, від злих сусідів...

Збав від невірних синів вирідних,

Збав тебе, Боже, від тьми-неволі!

Доречно кажуть: “Є ще порох у порохівниціях”, то буде і в нас лад. Як це буде – залежить від нас самих.

Михайло ЗУБРИЦЬКИЙ,
провідний спеціаліст лабораторії
франкознавства та славістики